

Çok şubün
25nci yıldı
bera beniz.

BEKLEMEK SANATI

Biraz sonra Gölarmara'ya doğru yola çıkacağım. Bu hafta size bir dostumdan, arkadaşımın, can yoldaşımdan bahsetmek istiyorum. Prof. Latif Çağlayan. Çocukluğumuz, okulumuz, Erzurum'da 24 aylık askerliğimiz hep birlikte ve sadece sevgilerle geçti. O benden çok daha dürüstdür. Ancak şimdi hasta ve ben çok üzgünüm. İşe sığınıyorum. Eray gelsin de bana yaklaşımda yardımcı olsun diye bekliyorum.

Alman şairi Schiller der ki : " Dünya ihtiyarlar, sonra gene gençleşir, insan daima daha iyiyi ümit eder ve bekler."

Ben de bekliyorum. Hepimiz bekliyoruz. İnsan hayatı sürekli bir beklemedir. Çocukken genç olmayı bekleriz. Akşam olur, ertesi günü bekleriz. Hasta oluruz iyi olmayı bekleriz. Canımız sıkılır mutsuzluk içindeyiz, gelecek mutlu günleri bekleriz. Kış soğuk geçer ilkbaharı bekleriz. Yaz kurak olur, yağmuru, sonbaharı bekleriz. Sevdiğimiz birinin gelmesini bekleriz. Aynı zamanda sevmediğimiz birinin de gitmesini.

Genellikle istasyona kanter içinde koşan ve saatlerce trenin gelmesini bekleyen insanlara benzeriz. Boş yere yorulur, acele ve telaş gösteririz. Bütün heyecanımız yollarda geçer. Kervansarayaya vardığımızda dinlenemeyecek kadar yorgun, düşünemeyecek kadar bitkin ve etrafımızdan zevk alamayacak kadar bıkkın oluruz.

Neden ?

Çünkü "beklemek" denen o güç sanatı bilmiyoruz.

Beklemek, bir ümidin ifadesidir. Biz insanların yaşamak için, yaşamaktan zevk alabilmek için bekleyecek bir şeye ihtiyacımız vardır. Beklemek bir doğa yasasıdır. Herşey zamana bağlıdır. Toprağa ekilen her tohumun bir gelişme süreci vardır.

Beklediklerinize kavuşmanız dileği ile sevgiler sunuyorum. MC(3)22.02.1994

05.30